

Vergaderjaar 1983–1984

11 270

Vervanging van de Wet van 27 april 1884, Stb. 96, tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen (Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen)

Nr. 121

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN CULTUUR

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Leidschendam, 23 september 1983

Hierbij doe ik u toekomen mijn brief van 8 september jl. aan een aantal beroepsgroepen en de Stichting Bureau Landelijk Patiënten/Consumentenplatform inzake de juridische relatie patiënt/hulpverlener.

Ik heb deze brief toegezegd tijdens de plenaire behandeling van het wetsontwerp BOPZ.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

MINISTERIE VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN CULTUUR

aan: (zie bijgaande adressenlijst)

Leidschendam, 8 september 1983

Reeds geruime tijd wordt van verschillende kanten aangedrongen op een verbetering van de rechtspositie van de patiënt.

In oktober 1977 is hiertoe een adviesaanvraag uitgegaan naar de toenmalige Centrale Raad voor de Volksgezondheid. Het laatste deeladvies over dit onderwerp bereikte mij in november 1982.

Overeenkomstig de toezegging van mijn ambtsvoorganger heb ik in de voortgangsnota patiëntenbeleid, die ik aan de Tweede Kamer heb toegezonden, een standpunt bepaald ten aanzien van de verschillende deeladviezen van de Centrale Raad. Ik voeg dit stuk te uwer informatie bij.

De Centrale Raad heeft een aantal mogelijkheden geschetst om de rechtspositie van de patiënt in de gezondheidszorg te versterken. Een eerste mogelijkheid is het opstellen van modelovereenkomsten tussen beroepsbeoefenaars en patiëntenorganisaties. Als tweede mogelijkheid is genoemd een regeling in het kader van de normen en voorwaarden voor de erkenning van instellingen. Een derde mogelijkheid is de totstandkoming van een afzonderlijke wettelijke regeling van de patiëntenrechten.

Laat ik vooropstellen dat het noodzakelijk is om de rechtspositie van de patiënt nader te bepalen. Ook politiek bestaat hier een brede consensus over. De aandacht voor en het belang van een omschrijving van de rechten van de patiënt ligt in het verlengde van de individuele en sociale grondrechten. Daarom lijkt het mij juist dat aan de patiëntenrechten een nadere wettelijke grondslag wordt gegeven.

Daarbij ben ik ervan overtuigd dat de rechten van patiënten slechts ten dele zijn vast te leggen in een wettelijke regeling. Partijen zullen ook zelf voorwaarden kunnen formuleren, die van overeenkomsten deel kunnen gaan uitmaken. Voorts zal een zekere aanvulling kunnen plaatsvinden door het aanvaarden van gedragsregels, geldende voor de hulpverlener inzake de bejegening van de patiënt; ook voor de uitslag van de overeenkomst kunnen deze regels van belang zijn.

Ik zou het op prijs stellen indien u over de mogelijke inhoud van deze voorwaarden en de mogelijk op te stellen gedragsregels in overleg zoudt willen treden met de meest betrokken patiënten- c.q. beroepsorganisaties.

Aan de uitkomsten van uw overleg hecht ik groot belang. De resultaten van uw overleg over de vormgeving van de juridische relatie tussen patiënt en hulpverleners zullen mede bepalend zijn voor de inhoud van de wettelijke regeling. De omvang van de wettelijke regeling zal beperkter kunnen zijn naarmate partijen zelf tot bevredigende regelingen weten te komen.

Mag ik u verzoeken mij binnen zes maanden na ontvangst van dit schrijven te berichten tot welk resultaat uw overleg heeft geleid.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
J. P. van der Reijden

ADRESSENLIJST

het Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie

de Nederlandse Vereniging voor Ambulante Geestelijke Gezondheidszorg

de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter Bevordering der Geneeskunst

de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde

de Stichting Bureau Landelijk Patiënten/Consumenten Platform

N.I.P. Nederlands Instituut van Psychologen